

Innandurakapping hjá HB í mars 1978

Niðanfyri prenta vit frásøgn frá innandurakapping, sum HB skipaði fyri í ítróttarhøllini á Hálsi í Havn víkuskiftið 18. mars 1978. Tað vóru »Svøriki« og »Vesturtýskland«, sum vunnu innandurakappingina...

Aftur hetta víkuskiftið skipaði HB fyri innandurakapping í fót bólti. Umleið 170 dreingir luttóku

Hetta víkuskiftið vóru tað pinkulingar og piltar, ið kappaðust um meistaraheitið. Í pinkulingadeildini luttóku 20 lið á 5

dreingir, meðan 15 lið á 5 dreingir kappaðust í piltadeildini. Fyri at vita, hvar spældi móti hvørjum, høvdu liðini nøvn, sum

t.d. Liverpool, Borussia, Svøriki o.ø.

Tað sást skiliga á dreingjunum, at hetta var nakað

allir høvdu stóran áhuga fyri. Teir bardust um bóltin, sum var tað heimsmeistarheitið, ið kappast varð um, og á áskoðaraplássinum var stémning-

ið skipa fyri, at siggja, at teirra arbeiði fær so dygga undirtøku bæði av ungum og gomlum. Initiativtakarin til kappingarnar, Johan Nielsen, segði, at stríðið var nógv av kappingunum, men at tær vildu halda á komandi árin, og er bert at vóna, at tær fáa eins góða undirtøku komandi árin.

Petur Klein, besti málskjúttin í piltadeildini, fekk steyp til ognar

Allir finga steyp til ognar, eisini fekk Jan Dam eitt steyp, tí hann var besti

Vinnararnir í pinkulingadeildini. Standandi frá vinstri: Jan Dam, Uni Wardum, Bogi Dam. Húkandi: Gunnvaldur Lützen og Martin Mørk

Vinnararnir í piltadeildini. Standandi frá vinstri: Sámel Hansen, Dia Midjord, Hartvig Joensen. Húkandi: Jákup Midjord, Rói Arting

urin eisini góður. Heilt fitt av fólkið, ið varðaði av, hevði leitað sær niðan í hellina at hyggja at, meðan teir smáu kappaðust, og meðan dreingirnir kappaðust um bóltin, kappaðust tey eldru um at eggja dreingjunum at driva meiri á. Røpin vóru øgilig hvørja ferð eitt mál kom. Hetta má vera ein góður stuðul hjá teimum,

Kappingin

Teir innleiðandi dystirnir vórðu spældir leygardagin, meðan semifinalurnar og finalurnar vórðu spældar sunnudagin. Vinnarin av pinkulingadeildini var Vesturtýskland. Á liðnum spældi: Gunnvaldur Lützen, Bogi Dam, Jan Dam, Martin Mørk og Uni Wardum.

málskjútti í deildini. Hann gjørdi 14 mál. Piltadeildina vann Svøriki við manningini: Rói Arting, Jákup Midjord, Hartvig Joensen, Dia Midjord og Sámel Hansen. Eisini besir finga hvør sitt steyp til ognar. Besti málskjútti í piltadeildini var Petur Klein, ið eisini fekk steyp til ognar, hann gjørdi 13 mál í kappingini.

EG MEINI TAÐ

Ófantaligi Óli P.

Niels Uni Dam skrivar:

Óli P. er ein fasistur. Óli P. er sjálvur fanin. Óli P. er ein makt-sjúkur maður. Óli P. heilavaskar øll á Sosialinum, eingin á Sosialinum klárar at hugsa ein tanka, uttan at Óli P. hevur hugsað hann fyri tey.

Heldur tú nakra av hesum ákærum vera stuttliga? Nú kenni eg slett ikki Óla P., so eg ani ikki, um nakað av tí, sum eg havi sagt,

passar. Hetta er bara ein roynd at vanda myndini eitt sindur við.

Hetta eru grovar ákæur, og eg hevði ikki torað at sagt hetta um nakran annan enn Óla P. og Sosialin, tí bæði Óli P. og blaðstjórnin duga at siggja okkurt stuttligt í hesum. Hetta eru alt ákæur, sum Óli P. hevur sett ímóti Høgna Hoydal og tjóðveldisflokkinum seinastu árin, og blaðstjórnin á Sosialinum hevur góðkent hesar ákæur, tí hetta er jú skemt.

Óli P. plagdi við konari hond at speireka politikarar nøkulunda javnt, hann var faktiskt ordiliga stuttligur, men hetta er eftir øllum at døma farin tíð.

Fregnir hevði í fjør eina upp- teljing av, hvussu nógvur tekn-

ingar Óli P. hevði havt av varaløgmanni, og tað var ikki smávegis. Tað er í sær sjálvum ikki so løgið, hann er ein almennur persónur, og Óli P. skal eittast at vera ein politiskur speiteknari, so sjálvandi teknar hann Høgna, men hví við so óndum penni. Tað stuttliga og argandi er hvør ið istaðin eru tekningarnar næstan áløypandi.

Tekningarnar hava sjálvdan annað uppá hjarta enn at siga, at Høgna Hoydal er ein makt-sjúkur maður sum heilavaskar øll, ella at Høgna Hoydal er fanin. Hetta er slett ikki stuttligt, hetta er einki minni enn ein roynd at fremja karaktermørð, at heilavaska fólk til at halda at Høgna er fanin.

Eg tosaði við eina gamla konu upp til síðsta val, hon segði mær at hon ikki visti hvønn hon fór at velja, men í øllum førum ikki Høgna Hoydal, tí hann hevði so ónd eygu. Nú er tað bara so, at Høgna ikki hevur ónd eygu aðra staðni enn í tekningunum hjá Óla P., so spurningurin er hvør tað er sum heilavaskar hvønn.

Eg haldi, at tað er ótrúligt, at Sosialurin leggur baksíðu til henda perversa atburð, frá tí sum mest líkast einum sírum gomlum manni.

Kanska kann henda klumma tykjast sum roynd uppá karaktermørð, men hetta ber slett ikki til, tí Óli P. hevur langt síðan framt karaktersjálmørð, kanska til stuttleikar.

Fekk eitt nýtt innihald í lívinum

Hon var 40 ára gomul, tá ið hon fyrstu ferð læt seg í einar renniskógvar. Síðani hevur hon ikki kent sær afturhald og nú ferðast hon í fremmand lond at renna maraton

– Forsømið er renningina ein dag, manglar okkurt í lívinum, tí so sakni eg tað, sigur Maj-Britt Vestergaard

longri, kanska 15-20 kilometrar.

– Men eru kappingar fyri framman, renna vit meiri, kanska fimm, seks ferðir um vikuna í einar triggjar mánaðir, leggur hon afturat.

Og hóast Maj-Britt var komin væl til árs, í hvussu so er í ítróttarhøpi, tá ið hon rann síni fyrstu fet, ræðist hon ikki kappingar. Hon hevur verið við í fleiri kappingum í ymsum londum, mest í maraton, hálvum maraton og øðrum kappingum, har longri teinar eru á skránni.

Hon er fullgreið yvir, at hon kemur ikki at gera seg galdandi í olympiskum leikum. Men tað er heldur ikki tað, sum ítrótturin snýr seg um hjá henni.

– Tá ið eg renni, er endamálið at klára allan teinin, og so kanska renna eitt sindur skjótari hvørja ferð. Meiri krevji eg ikki, sigur hon, sum hevur ímillum fyra og fimm tímar um teir stívliga 42 kilometrar, sum eitt fult maraton er.

Men í Íslandi hava tey eina serliga útgávu av maraton, nevnt ultra maraton, sum er ein teinar upp á 55 kilometrar yvir dalar og fjøll og um stórar áir. Eitt slíkt

maraton klárar hon uppá einar átta tímar, viðhvørt eitt sindur undir, viðhvørt nakað yvir. Tvær ferðir hevur hon runnið ultra maraton, tvær ferðir vanligar maraton og fleiri ferðir háltv maraton og styttri teinar.

– Men tað stuttligasta at renna, tað er ultra maraton, tí tá renna vit í ymsum lendi, bæði í fjøllunum og vassa yvirum áir, so tað er nógv meiri fjølbroytt.

Næst á skránni er, at hon ætlar sær til Føroya at renna í eini kapping í summar og í heyst fer hon til Rumenia at vera við í eini kapping í Bukarest.

– Rennibólkurin hjá okkum er nevnliga ikki bara ítróttur. Vit hava ein góðan felagsskap á mangan hátt og ein partur av hesum er, at vit skipa fyri útførðum saman. Fyri tveimum árum síðani var rennibólkurin í Føroyum, her tey runnu háltv maraton.

Nýtt innihald

Maj-Britt Vestergaard sigur, at renningin hevur givið henni eitt heilt nýtt innihald í lívinum.

Hon sigur, at áðrenn hon fór at renna, orkaði hon ikki serliga

væl og tað kom ikki fyri, at hon gekk á fjøllunum í Føroyum.

– Men síðani eg fór at renna, eri eg farin at gera nógv burturúr at ganga í fjøllunum, tá ið eg eri í Føroyum, tí nú orki eg nógv betur.

Hon leggur afturat, at hon hevði leingi verið plágað av ovurviðkvæmi, men tað er eisini horvið. Hon heldur, at ein orsök kann vera, at immunverjan er styrknað, nú hon er blivin so nógv betur fyri kropsliga. Tað ger, at nú toli hon tað nógv betri, sum hon ikki toldi áður, so at hon heilt sleppur undan at taka heilivág fyri ovurviðkvæmi.

– Men tað, sum hevur størstan týðning, er at hava einar ordiliga góðar renniskógvar. Nógv, sum ætla sær at renna, gera tað mistak, at tey keypa einar biligar skógvar fyri at vita, hvussu tað er. Er renning ikki nakað fyri tey, hava tey í hvussu so er ikki tveitt nógvan pening burtur til einar skógvar.

Men í vánaligum skóm er skjótt at fáa ilt í fótunum og so gevast fólk beinanvegin. Tí skal týðningurin av einum ordiliga góðum renniskóm ikki undir- metast – heldur ikki hjá teimum, sum fara sín fyrsta túr, sigur Maj-Britt Vestergaard.

Hon sigur, at tað er avgjørt nakað hon kann mæla øllum til at gera meiri av.

Men tað er umráðandi ikki at fara ov bragdliga fram, men at byrja í smáum. Hjá henni byrjaði

tað við, at hon rann ímillum tveir lyktapelar, so gekk hon yvir til tann næsta og so rann hon aftur. So við og við tók hon fleiri og fleiri lyktapelar isenn, áðrenn hon steðgaði á og hvíldi seg.

– Tá ið eg fór at renna var tað bara fyri at røra meg eitt sindur. Men so bleiv tað meiri og meiri spennandi og tað gekk eisini ein tíð, so sá eg, at eg eisini kundi vera við í kappingum. Og nú er tað blivið málið at klára meg betur og betur fyri hvørja kapping.

Hon heldur, at Føroyar eru eitt avbera gott land at renna í, tí her eru so nógvar brekkur, sum kunnu geva serligar avbjóðingar.

Ikki minst kundi hon hugsað sær at sæð fleiri konufólk í Føroyum runnið.

Men hon heldur, at skal nakað veruligt gerast burturúr, skulu fólk taka seg saman í rennibólkar, eins og tey gera í Íslandi, tí tað er nógv hugaligari enn at renna fyri seg sjálvan. Í bólkinum halda tey hvørjum øðrum til og so hava tey eisini nógv onnur sosial tiltøk saman, so at talan er um ein rættan felagsskap.

Í hesum bólkinum skal tað eisini vera ein "formaður", sum helst skal hava eitt sindur av skili fyri renning. Men tað er so formaðurin, sum stílar fyri og sigur, hvar tey skulu renna í dag og, hvussu langt.

– Men tað, sum hevur størstan týðning, er at hava einar ordiliga góðar renniskógvar. Nógv, sum ætla sær at renna, gera tað mistak, at tey keypa einar biligar skógvar fyri at vita, hvussu tað er. Er renning ikki nakað fyri tey, hava tey í hvussu so er ikki tveitt nógvan pening burtur til einar skógvar.

Men í vánaligum skóm er skjótt at fáa ilt í fótunum og so gevast fólk beinanvegin. Tí skal týðningurin av einum ordiliga góðum renniskóm ikki undir- metast – heldur ikki hjá teimum, sum fara sín fyrsta túr, sigur Maj-Britt Vestergaard.

Hon sigur, at tað er avgjørt nakað hon kann mæla øllum til at gera meiri av.